

18.12. - PONDELOK

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. ...“ Mt 1, 18-24

Nuž nemať strach! To sa ľahšie povie, než urobiť. A čo na to povedia oni alebo tamti. Neroznesú ma v zuboch? Koľko zmätku v hlave a srdci má človek, keď má urobiť dôležité rozhodnutia. Zmocňuje sa ťa toľká samota, lebo Ti nikto nemôže pomôcť. Koľko je len vecí, na ktoré myslím a aké je to ťažké urobiť si poriadok v duši „medzi snami a strachom“ ... A čo ak sa pomýlim a strápnim sa. Rozhodnúť sa pre jednu vec, sa zdá byť stratou tých ostatných. Nuž opak je pravdou. Rozhodnúť sa znamená prijať, získať, vybrať si byť obohatený darom toho jediného. To však neznamená, že moje rozhodnutie nepo-

trebuje byť očistené pravdou a posvätené životom, aby bolo pravé a trváce - i Kristus sa potí krvou pred životným rozhodnutím. I Jozef nevie čo má robiť pred najťažšou životnou situáciou - prijať Krista.

A keď ho prijme z Krista sa stáva Emanuel, čo v preklade znamená: Boh s nami. A to všetko, v Jozefovom prípade, vďaka anjelovi, ktorý mu otvorí oči.

Pane, pomôž mi vždy nájsť anjela, ktorý by bol schopný priniesť svetlo do môjho života. Amen.

19.12. - UTOROK

Zachariáš konal kňazskú službu pred Bohom, ... V čase kadidlovej obety sa vonku modlilo množstvo ľudu. Tu sa mu zjavil Pánov anjel; ... Keď ho Zachariáš zbadal, zľakol sa a zmocňovala sa ho hrôza.

Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná tvoja modlitba. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. Budeš sa radovať a plesť a jeho narodenie poteší mnohých.“ Lk 1

Z Aramejska raz vytiahli korigisti a zajali z Izraela malé dievča, ktoré sa dostalo do služby k namanovej žene. Jej muž bol chorý. Ono povedalo svojej panej: „Keby bol môj pán u proroka v Samárii, isto by ho oslobodil od malomocenstva! A Námán to išiel oznámiť svojmu pánovi: "Toto a toto hovorilo dievča z izraelskej krajiny." A pán

ho poslal za prorokom, aby ho uzdravil. 2Kr,5

Obdivuhodná odvaha jednoduchej dievčiny, ktorá sa stala poslom uzdravenia pre jedného konkrétneho človeka. Žila v otroctve, mala desať rokov a podarilo sa jej mať vplyv na krajinu, v ktorej bola otrokom. Možno by sa mnohí v jej veku báli vôbec ozvať a možno mnohí nielen v jej veku, ale aj o dosť starší. Nepriateľ poslúchol desaťročné dievča a toto pokorenie mu prinieslo život a vieru v pravého Boha, ktorý myslí na každého človeka. Je mu vzácny rovnako otrok, aj slobodný, bohatý, aj chudobný, veriaci v Boha aj neveriaci. Toto bol Boží spôsob, ako dostať vieru k Aramejčanom a na najvyššie miesta v krajine. A to všetko cez jednu vetu desaťročného dievčatka. Nie je to bláznivé? Iba jedna veta zmenila všetko v živote Námána - vojenského veliteľa celej aramejskej armády.

Boh koná cez malé veci, no veľkolepým spôsobom. Cez malého Ježiška nás učí spoznávať Krista. Cez malé dieťa nás učí dorastať v človeka. Cez každodenné povinnosti nás učí láske, odvahe, vnútornej radosti a pokoju v jeho prítomnosti, aby potešil mnohých - aby sme boli slobodní od strachu.

Život je pekný a čokoľvek ti priniesie osud, nezabudni žiť! Th Carlyle

20.12. - STREDA

Boh poslal anjela k Márii, ten jej povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán

s tebou.“ ... Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna ... Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?“ Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. ...“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Lk 1,26-38

Raz večer, jeden chlapec, menom Jozef, nabral odvahu a povedal jej: „Mária, milujem Ťa.“ Ona mu odpovedala rýchlo ako v triaške: „Aj ja Teba.“

Tajomstvo vtelenia je vpádom Boha dovnútra jedného príbehu lásky. Milujúce srdce vie a je schopné prijať Boha... Boh posla anjela, svojho posla, jednej neobyčajnej normálnej dievčiny. Je ako

mnohé iné, ale je aj nie - je pozorný na slová svojho Boha; krásne lebo je zamilované!

Láska k našim drahým, láska, ktorá sa v nás narodí, je Božím darom. Neexistuje v mojom životnom príbehu kút, v ktorom by sa Boh nemohol narodiť, vrátane nášho zamilovaného srdca. Veď na pozdrav "milosti plná" existuje len jediná opravdivo ľudská odpoveď "nech sa mi stane" - na lásku sa odpovedá lás-

kou. A tomu sa učíme odmaľička v spoločenstve kde sme sami sebou a nie sami sebou - t.j. v mojej rodine.

Známy grécky bájar Ezop napísal aj túto bájku: Vik prenasledoval jahňa, ktoré napokon vbehol do chrámu. Vypolával ho von a strašil ho, že ak ho v chráme prichytí kňaz, obetuje ho niektorému bohovi. Jahňa mu odvetilo: "Radšej sa dám obetovať bohovi, ako by si ma mal zožrať ty."

Mária, Ty, ktorá si vedela prijať Boha vo všednosti života, nauč ma žiť každý cit a vášeň ako Boží dar, aby som ich mohol darovať v pravý čas osobám, ktoré milujem. Amen.

21.12. - ŠTVRTOK

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa ... Lk 1,39-45

"Istý žobrák raz predstúpil pred boháča, aby ho poprosil o kúsok chleba. Boháč nielen, že mu nič nedal, ale keď žobrák neodchádzal, rozhneval sa, zodvihol kameň a hodil ho doňho. Žobrák ten kameň vzal a vložil si ho do kapsy so slovami: "Vezmem si ten kameň pre prípad, že príde hodina, keď ho budem môcť hodiť do boháča." Celý život nosil so sebou tú ťarchu, ten kameň v kapse i v srdci. Napokon nadišiel čas hodiť ho. Boháč sa dopustil zločinu, prišiel o celý svoj majetok a skončil vo väzení. Práve v ten deň sa žobrák ocitol na

ceste popri ňom. Uvidel boháča s putami na rukách. Podišiel k nemu, vybral z kapsy kameň a napriahol ruku, že ho hodí. Chýbala mu však

odvaha, a tak nechal kameň vykĺznuť na zem. Povedal si: "Ubožiak! Bol bohatý a spupný, ale teraz mi ho je ľúto. Prečo som so sebou toľký čas nosil ten kameň? Bola to hlúposť!" "(Bruno Ferrero)

Aké je to len ťaživé pomýliť si božieho Ducha s duchom pomsty a žalosti. Ak uveríme duchu ťažoby, krivdy a beznádeje je to ako niešť si kameň v taške či ako kameň na žalúdku.

No moment keď spoznáme zbytočnosť toho kameňa - vedzme, že je chvíľou božieho navštevovania, po ktorej nasleduje radosť, ktorá sa chce dávať. A človek sa zrazu vydá na novú cestu, dobrodružnejšiu, živšiu a pravdivejšiu - pokornejšiu a plnú súcitu. Zrazu zistíme, že sa nám páči žiť a život chutí.

Usilujte sa vždy spájať lásku s pokorou, lebo bez pokory sa nezaobídu ani ľudia, ktorí sa už osvedčili na ceste dokonalosti. Sv. F. Saleský

22.12. - PIATOK

Mária hovorila: „Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhladal na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.

Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponižených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno.

Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ Mária zostala pri Alžbete asi tri mesiace a potom sa vrátila domov. LK 1,46-56

Mária spoznáva, že Boh je skvelý, je Bohom, ktorý robí veľké a výnimočné veci, ktoré naplňajú život! A môj život? Určite je plný úžasných, krásnych darov, ale... dokážem ich vidieť? Som schopný rozpoznať v sebe krásu Božieho stvorenia? Celé stvorenie je Božia krásna, ktorá sa stala ešte viac okúzľujúcou odkedy sa svet stal miestom, ktoré si On vybral pre narodenie svojho Syna...

Daruj mi, Pane, pohľad schopný úžasu, srdce plné údivu a dušu, ktorá sa neunaví keď sa teší z Tvojej krásy! Amen.

D.Ú.: Napiš si malý hymnus na obdivuhodné veci, ktoré Boh tvorí v Tvojom živote, tento týždeň.

Veď každý človek má mať: AVÍTKETED IČO.

23.12. - SOBOTA

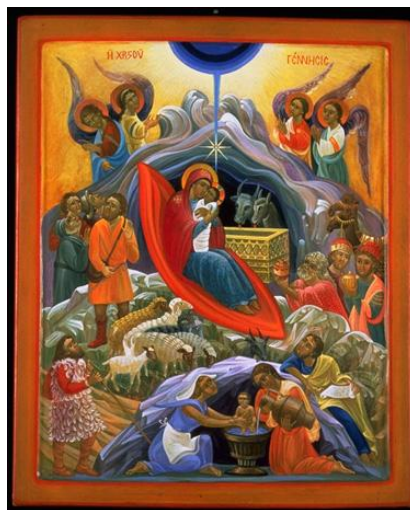
Alžbete nadišiel čas pôrodu a porodila syna. Keď jej susedia a príbuzní počuli, že jej Pán prejavil svoje veľké milosrdenstvo, radovali sa s ňou. Na ôsmy deň prišli chlapca obrezať a chceli mu dať meno Zachariáš po jeho otcovi. Ale jeho matka povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“ Povedali jej: „Veď v tvojom príbuzenstve sa nik takto nevolá.“ Dali znak otcovi, ako ho chce nazvať on. Vypýtal si tabuľku a napísal: „Ján sa bude volať.“ A všetci sa divili. Vtom sa mu rozviala ústa a jazyk

i prehovoril a velebil Boha. Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vštepili si to do srdca a vraveli: „Čím len bude tento chlapec?“ A vskutku Pánova ruka bola s ním.

Istá sedlička raz išla na trh. Chcela tam predat maslo a kúpiť ryžu. Čoskoro našla obchodníka s ryžou a dohodli sa. Ale asi po hodine sa celá pobúrená vrátila k obchodníkovi s ryžou: „Vy, počujte, vaše kilo ryže váži o 50 gramov menej.“ „Naozaj?“ čudoval sa obchodník. „Odvážil som ryžu tým kilom masla, ktoré ste mi dali!“

Ak existujú prívlastky, ktorými možno povedať, kto je Boh, vybrali by sme tieto dva: prekvapujúci a nepredvídateľný. Jeho dary vždy prevyšujú naše očakávania... Vždy, keď Ti dá dar, akýkoľvek by bol, dotkne sa Ťa v hĺbke srdca a uvedomíš si, že sa stávaš na istý čas svätostánkom a svedkom jeho lásky.

Jedine láska dokáže byť vynaliezavá, nová a tvorivá, verná i čisto okúzľujúca. A v skutku nikomu sa ani nesnívalo a ani na um neprišlo, že by Boh mohol prísť ako dieťa. Prekvapivé. „Čím len bude tento chlapec?“

PROGRAM:

- 22.12. 16:00-17:30 Spovedanie
- 22.12. 19:00 Duchovná obnova birmovanci
- 26.12. 16:00 Koncert zboru

3. adventná NEDEĽA

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle. A toto je Jánovo svedectvo: Keď Židia z Jeruzalema poslali k nemu kňazov a levitov, aby sa ho pýtali: „Kto si ty?“, on vyznal: „Ja nie som Mesiáš.“ „Čo teda, pýtali sa ho, „si Eliáš?“ Povedal: „Nie som.“ „Si prorok?“ Odpovedal: „Nie.“ Vraveli mu teda: „Kto si? Aby sme mohli dať odpoveď tým, čo nás poslali. Čo hovoríš o sebe?“ Povedal: „Ja som hlas volajúceho na púšti: ‚Vyrovajte cestu Pánovi,‘ ako povedal prorok Izaiáš.“ Jn 1, 6-8. 19-28

Koľké hlasy počujeme v týchto dňoch. Koľké sa derú do popredia, aby si uchmatli kus pozornosti, záujmu, slávy, kus niečo čo sa rýchlo stratí a na čo sa hneď zabudne. A oproti týmto hlasom je tu Ján, ktorý nekričí JA SOM ten, či onen, ale JA NIE SOM. Nie som tým človekom, kto-

rého čakáte, ja nie som slovom, ktoré čakáte - som len hlasom, aby sa ukázalo Slovo. Jánova veľkosť je práve v schopnosti urobiť sa malým, aby mu bol Ježiš blízky - Ján nám hovorí "Človek si nemôže prisvojiť nič, ak mu to nebolo dané z neba. ... On musí rásť a mňa musí ubúdať." Jn 3,27.30

TEST! Vymenuj:

1. 5 najbohatších ľudí sveta
2. 5 výhercov Wimbledonu
3. 5 Miss Slovenska
4. 5 majstrov sveta v hokeji
5. 5 hercov s Oskarom.

Nikto z nás si nepamätá hviezdy včerajška. A nie sú to ľudia, ktorí boli na druhých priečkach. Sú to absolútni víťazi. Sú to tí najlepší z najlepších. Časom však aplauz ustane. Trofeje stra-

tia lesk. Na úspechy mnohí ľudia zabudnú.

INÝ TEST! Vymenuj:

1. zopár učiteľov, ktorí ťa podporovali v škole a ovplyvnili tvoju cestu.
2. 3 priateľov, ktorí ti pomohli v ťažkých chvíľach.
3. 5 ľudí, ktorí ťa naučili niečo, čo stálo za to.
4. pár ľudí, ktorí ti umožnili cítiť sa dôležitým a výnimočným.
5. 5 ľudí, ktorí si užívajú čas, ktorí s tebou trávajú.

„Ľudia, ktorí v našich životoch robia skutočný rozdiel nie sú tí, ktorí získali najviac ocenení, majú najviac peňazí alebo sú najviac vážení. Sú to tí, ktorým na nás skutočne záleží.“ Charles Schulz

A malý Ježiško prichádza na svet v podobe dieťaťa, ktoré je milé ku každému. Na každého sa chce usmiať, s každým chce byť priateľom. Stojí pri nás ako ten, ktorému na nás ozaj záleží a nepretvaruje sa.